

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBLAŠČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
F: 01 230 9778
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 007-37/2020/3

Datum: 31. 8. 2020

Ministrstvo za javno upravo (Gp.Mju@gov.si)

ZADEVA: Predlog Zakona o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja

ZVEZA: Vaše sporočilo po e-pošti s prilogami z dne 27. 8. 2020

Spoštovani,

na podlagi vašega zaprosila in 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju - Splošna uredba) vam posredujemo naše neobvezno mnenje glede predloga Zakona o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja.

Informacijski pooblaščenec (IP) uvodoma pozdravlja trud predlagatelja, ki je bil vložen v pripravo predloga Zakona o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja (ZEISZ) ter oceno učinka v zvezi z varstvom osebnih podatkov. Posebej pozdravljamo taksativno navajanje zbirk osebnih podatkov, nabora osebnih podatkov, namenov in rokov hrambe ob upoštevanju načela sorazmernosti.

IP meni, da vsebina in namen zakona v 1. členu nista ustrezno definirana oziroma besedilo navedenega člena ni skladno s pojasnili. Ta zakon ureja oziroma bi moral urejati področje storitev zaupanja tam, kjer Uredba 910/2014/EU to dopušča oziroma omogoča nacionalne postopke in ureditev. Na področju elektronske identifikacije pa zakon ureja upravljanje nacionalne sheme elektronske identifikacije in uporabo na podlagi te sheme izdanih sredstev elektronske identifikacije pri storitvah organov javnega sektorja.

1. Upravljanje elektronskih identitet

Odgovornosti izvajalcev posameznih nalog v okviru upravljanja nacionalnih elektronskih identitet in posledično tudi glede upravljanja osebnih podatkov za ta namen, bi bile povsem jasne, če bi bile dosledno upoštewane definicije in rešitve Uredbe (EU) št. 910/2014 in njej podrejenih izvedbenih aktov.

Predlagatelj zakona uvaja nove pojme (elektronska identiteta, osebna elektronska identiteta), ki v Uredbi (EU) št. 910/2014 niso definirani, ter drugače definira pojme, ki so v Uredbi (EU) št. 910/2014 že definirani (npr. sredstvo elektronske identifikacije). Posledično ni jasno, katere določbe od 4. do 22. člena predloga zakona se nanašajo na vse sheme elektronske identifikacije oziroma na vsa sredstva elektronske identifikacije in katere zgolj na

»nacionalno« shemo elektronske identifikacije, katere upravljaavec je MJU oziroma ministrstvo, pristojno za spletno prijavo in elektronski podpis.

Glede na cilje zakona se pričakuje, da bo pripravljavec opredelil nosilce posameznih nalog, ki jih za vključevanje shem elektronske identifikacije slovenskih upravljavcev shem v evropski interoperabilnostni okvir na področju elektronske identifikacije na nacionalni ravni predvideva Uredba (EU) št. 910/2014 in specifične rešitve za upravljanje shem elektronske identifikacije na nacionalni ravni.

Za zagotovitev čezmejnega priznavanja sredstev elektronske identifikacije slovenskih izdajateljev je potrebno določiti:

- za katere sheme elektronske identifikacije jamči država in bodo lahko priglašene Komisiji,
- pristojni organ za prigrasitev shem Komisiji,
- pristojni organ za izvajanje nadzora nad ustreznostjo določitve ravni zanesljivosti shem,
- organ, ki predstavlja enotno kontaktno točko v evropskem interoperabilnostnem okvirju na področju elektronske identifikacije,
- organ, ki je operater vozlišča za povezovanje v evropsko interoperabilnostno infrastrukturo na področju elektronski identitet,
- verodostojne vire za preverjanje identitete.

Menimo, da v obravnavanem osnutku zakona niso določeni nosilci vseh teh nalog oziroma niso jasno določeni ter da določbe osnutka zakona dajejo pravno podlago odločitvi, da bo Slovenija prigrasila Komisiji le nacionalno shemo elektronske identifikacije, ki bo temeljila na tem zakonu, drugih shem elektronske identifikacije pa država ne namerava prigrasiti. Menimo, da bi bilo takšno rešitev potrebno jasneje opredeliti, da bo bolj jasen status drugih upravljavcev shem elektronske identifikacije javnega sektorja (npr. ZZS) in upravljavcev shem elektronske identifikacije zasebnega sektorja (npr. banke).

2. Storitve zaupanja

K 25. členu

Ker je spletišče lahko tudi v upravljanju fizične osebe, je EŠEI na potrdilu za avtentikacijo spletišča lahko tudi osebni podatek in je evidenco potrdil za avtentikacijo spletišč potrebno opredeliti tudi kot evidenco osebnih podatkov, kot je to v 26. in 27. členu za evidenco imetnikov kvalificiranih potrdil za elektronski podpis in evidenco imetnikov kvalificiranih potrdil za elektronski žig.

K 45. členu

Ni določeno, ali Centralno storitev za spletno prijavo in elektronski podpis lahko uporabijo storitve zasebnega sektorja za potrebe čezmejne avtentikacije in če da, pod kakšnimi pogoji.

K 46. členu

Določba 2.odst. 46. člena ((2) *Podatke se hrani še pet let po izvedeni zahtevi za izbris podatkov s strani posameznika, ki je storitev uporabil, ali po njeni zadnji uporabi s strani posameznika.*) se nam zdi nejasna – se bodo podatki sploh hranili ali ne?

K 47. členu

Vsi navedeni pristojni organi so dejansko Ministrstvo za javno upravo ali organi v sestavi tega ministrstva, kar je z vidika izvajanja nadzora sporno.

S spoštovanjem,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka